Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 173 (1923) ♦ Четвер, 10 вересня 1998 року ♦ Ціна договірна

У КОГО ТЕЛЕВІЗОР ВІТЧИЗНЯНИЙ?

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 9 вересня

До порядку денного було внесено шість законопроектів з питань, по яких видано президентські укази. Але у депутатських запитах і заявах домінувала потреба звернутися до найнагальнішої проблеми — інфляції та девальвації гривні. І лідер «громадівців» Павло Лазаренко, котрий заявив, що найближчим часом долар може досягти шести гривень, і рухівець Іван Полюхович, інші депутати вимагали внести до порядку денного питання про звіт уряду та інформацію щодо можливості компенсації втрат населення, погашення заборгованості з виплати зарплати та пенсій. Депутати проголосували внести до порядку денного наступного тижня інформацію уряду про компенсацію заощаджень громадян.

(Закінчення на 2-й стор.).

Їм теж ми винні

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк мав зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Киргизстан в Україні Сааданбеком Жумагулом.

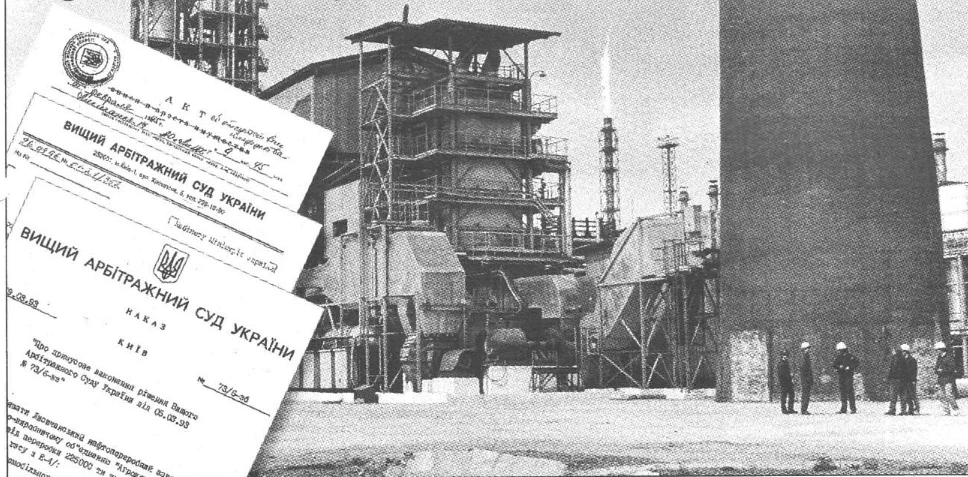
Темою розмови став факт аж надто неприємний: Україна заборгувала Киргизстану 27 мільйонів доларів. Пан посол уже нагадував про це навіть Президентові Леоніду Кучмі, проте безрезультатно. А тепер просить першого заступника Голови Верховної Ради посприяти, щоб гроші все-таки повернули.

Киргизстан має свої проблеми. Переоснащення потребують гідроелектростанції, тож у пригоді стануть харківські газотурбіни. Не відмовилися б тут і від наших цукру та пшениці. Та от біда: товарообіг між Україною і Киргизстаном зменшився за кілька останніх років майже на чотири мільйони доларів.

І хоч розлучатися з грішми завжди неприємніше, ніж їх брати, однак доведеться.

Адам Мартинюк та Сааданбек Жумагул намагалися знайти той найкращий спосіб, де взяти мільйони.

ІСТОРІЯ БОРГУ Лисичанського НПЗ

Хто не чув про відкрите акціонерне товариство «ЛиНОС» (раніше Лисичанський нафтопереробний завод)? Проте, думаю, що не помилюся, коли скажу, що у переважній більшості ми начувані про кредит, отриманий у 1992 році Лисичанським НПЗ від німецького Вестдойче Ландесбанку, та про ті проблеми, що виникли з його поверненням. Це й не дивно, якщо зважити на таку обставину, що кредит надавався під гарантії уряду. У зв'язку з цим протягом останнього року обговорювалося безліч варіантів його повернення, адже інакше, як полюбляють заявляти чиновники, це зашкодить іміджу держави, перекриє кредитні лінії тощо. Втім, ми уже звикли до того, що перед іноземцями наша влада стоїть навитяжку, але майже не зважає на борги перед внутрішніми кредиторами. І це при тому, що заборгованість «ЛиНОСу» перед ними набагато перевищує борг перед Вестдойче Ландесбанком.

(Закінчення на 4—5-й стор.).

Нафти і газу вистачить на всіх

У Баку підписанням багатосторонньої угоди про розвиток транспортного коридору «Європа—Кавказ—Азія» завершилася дводенна міжнародна конференція щодо відродження Великого шовкового шляху середньовіччя. У її роботі брала участь також українська делегація, очолювана Президентом Леонідом Кучмою.

У документі, за повідомленням ІТАР-ТАКС, обумовлено проблеми оподаткування і збереження вантажів, охорони довкілля, інші правові і технічні питання, пов'язані з експлуатацією євразійської магістралі.

У Баку незабаром почне працювати штаб-квартира щойно створеної міжнародної організації.

«Дорогою майбутнього» назвав транспортний коридор Президент Азербайджану Гейдар Алієв, адже він сприятиме торгівлі, освоєнню і транспортуванню енергоресурсів.

(Закінчення на 3-й стор.).

P.S.

- **Завтра в Донузлав (Крим) з дружнім візитом прибудуть два учбові кораблі ВМС Туреччини.**
- **У київському Палаці спорту відкрилася 6-а міжнародна виставка «Реклама-98».**
- **До дніпропетровської обласної лікарні доставлено чотирьох підлітків, які отруїлися таблетками.**
- **Внаслідок вибуху газу в одній з київських квартир постраждала жінка.**

Лист на першу сторінку

Сім разів відміряй, а потім... підпиши

Навіщо наш Президент відкрив «зелену» вулицю трастам, які безсоромно пограбували старих людей? Обіцяні відсотки заморочили нам голови, і ми сліпо віддали свої кошти. Трасти зникли, як туман над долиною, а Леонід Данилович навіть не вибачився перед народом за похибку. Аж тут комусь не дають спокою великі відсотки від пенсії, і з'явився на світ указ Президента. Нас знову змушують ходити до банків. Чи не приховано під цим нову аферу?

Г. ГЕРАСИМОВ,
інвалід Великої Вітчизняної війни.

Кременчук
Полтавської області.

Урожай-98

На рисових чеках — гаряча пора

У Криму вирощують 35 відсотків українського рису. Нинішнього року, вважає міністр агропромислового комплексу Криму Микола Орловський, валовий збір становитиме 60 тисяч тонн, що на 10 тисяч тонн перевищує торішні показники. Загалом кримським господарствам належить зібрати біле зерно на 14 тисячах гектарів. У Красноперекопському районі, де найбільші площі цієї культури, очікують на непоганий врожай. За підрахунками спеціалістів, з кожного гектара тут планують зібрати не менш як 50 центнерів рису, повідомляє ДІНАУ.

У номер

Будуть спільні проекти

Сьогодні розпочинається триденний візит урядово-бізнесової делегації Республіки Корея в Україну. Плановано проведення бізнес-форуму за участю керівника делегації — міністра торгівлі Хан Дук Со, президента Українського союзу промисловців і підприємців Анатолія Кінаха, послів Кореї та України. Учасники не лише обміняються інформацією щодо підприємств, а й оцінять інвестиційний клімат України, проаналізують перспективні напрями співробітництва.

Делегація ділових кіл Республіки Корея представлена понад двадцятьма керівниками провідних корпорацій, що мають намір провести переговори з потенційними партнерами — членами УСПП та Асоціацією ділового співробітництва «Україна—Республіка Корея», домовитися про спільні проекти.

Двигун — наш, броня — ваша

Технічну проробку проекту спільного виробництва україно-пакистано-китайського танка розпочали фахівці Харківського заводу імені Малишева. Можливості реалізації такого проекту обговорювалися під час недавнього візиту до Харкова військової делегації Пакистану. Хоча подробиці не розголошують, кореспондентові ДІНАУ стало відомо із джерел, близьких до керівництва заводу, що мова йде про виробництво танка МБТ-2000. Дослідний зразок такої бойової машини вже випробувано в Пакистані. Згідно з пропонованою кооперацією харківське підприємство може виготовляти двигун та ходову частину.

Нині завод імені Малишева виробляє для Пакистану українські танки в рамках міждержавного контракту.

Умови конкурсу на розробку емблеми Центральної виборчої комісії

Центральна виборча комісія оголошує конкурс на розробку емблеми комісії, яка повинна містити елементи державної символіки, деталі, що відображали б ідею процесу виборів, а також напис: «Центральна виборча комісія. Україна».

Емблема має бути виконана в кольорі.

Ескізи емблеми розглядаються конкурсною комісією, і за її поданням кращі проекти представляються на засідання Центральної виборчої комісії.

Для переможців конкурсу встановлено три премії:

- перша (основна) в розмірі 500 грн.;
- друга (заохочувальна) в розмірі 300 грн.;
- третя (заохочувальна) в розмірі 200 грн.

Конкурс триватиме до 1 жовтня 1998 року.

Матеріали з проектами емблеми подаються до Центральної виборчої комісії за адресою: 252196, м. Київ, площа Лесі Українки, 1, Центральна виборча комісія. **Тел. 294-92-57.**

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

Парламентська хроніка

ЯК ЧЕРЕЗ КОЛІЗІЇ УВІЙТИ У КОЛІЮ

Вечірнє засідання 8 вересня

Продовжуючи розглядати законопроекти, пов'язані з економічними указами глави держави, парламент знову раз по раз наштовхувався на правові колізії. Так вийшло під час розгляду проекту закону про порядок встановлення ставок акцизного збору і ввізного мита на деякі види товарів (алкогольні напої, тютюнові вироби, світлі нафтопродукти). Парламентарії фактично одностайно підтримали пропозицію Комітету з питань фінансів і банківської діяльності прийняти постанову про відхилення проекту відповідного закону, поданого Президентом України, у зв'язку з економічною недоцільністю. Однак, як наголосили окремі народні депутати уже в процесі голосування, треба водночас зважити, що указ глави держави з цих питань набрав сили закону і змінити його постановою парламенту неможливо. Після деяких дебатів шляхом голосування зійшлися на згадуваній пропозиції парламентського комітету і законопроект відхилили. Подібна ситуація виникла і під час розгляду законопроекту про управління об'єктами державної власності. Пригадується, скільки радості було у цьому залі кілька років тому, коли вдалося законодавчим шляхом позбавити державу супермонополістських важелів в економіці. Згодом з'ясувалося, що виникла інша крайність — держава фактично втратила контроль над державною часткою майна на підприємствах й в організаціях зі змішаною формою власності. Відповідаючи на запитання парламентаріїв, доповідач з цього питання, заступник міністра економіки Леонід Мінін наводив низку правових колізій, що стали на заваді уряду в процесі здійснення ефективного контролю за використанням державного майна. І навіть мусив відверто заявити, що прийняття у 1992 році Закону про державне підприємство відбулося внаслідок тиску промислового директорського лобі, широко представленого у тодішній Верховній Раді. Знову ж таки не обійшлося без колізій. З'ясувалося, що 15 січня цього року Верховна Рада минулого скликання прийняла у першому читанні проект закону про управління об'єктами державної власності. А 4 липня цього ж року Президент України видав указ про врегулювання деяких питань, пов'язаних з процесом управління об'єктами державної власності. Вийшло, що на розгляд парламенту потрапили два альтернативних законопроекти. Врешті-решт вирішили розглянути у другому читанні січневий законопроект, доопрацювати його й упродовж сімдесяти днів винести повторно на друге читання. Така сама ситуація виникла і під час розгляду законопроекту про внесення змін і доповнень до Закону України «Про промислово-фінансові групи». Заступник голови профільного з цих питань парламентського комітету Юрій Єхануров звернув увагу колег на те, що парламент має не один, а два майже однакові документи про ПФГ — законопроект, внесений урядом, і указ Президента України. Як зазначив Юрій Єхануров, Комітет з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій зважив за доцільне рекомендувати Верховній Раді відхилити президентський законопроект і прийняти у першому читанні кабмінівський. На тому і зійшлися шляхом голосування.

Анатолій БЕНЬ.

У КОГО ТЕЛЕВІЗОР ВІТЧИЗНЯНИЙ?

(Початок на 1-й стор.).

Міністр промислової політики Василь Гуреєв доповів про законопроект про внесення змін до Закону «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари» (стосовно телевізорів, відповідно до президентського указу про стимулювання виробництва кольорових телевізорів). Щоб захистити вітчизняного виробника, уряд, зокрема, пропонує збільшити ставки ввізного мита на імпортну телетехніку до 30 відсотків, до 2001 року поширити акцизні пільги лише на ті підприємства, які вироблять не менш як 5 тисяч телевізорів на місяць і мають виробничі потужності до 250 тисяч штук на рік. Комітет з питань фінансів і банківської діяльності погодився не з усіма нормами, запропонованими урядом. Мовляв, телевізори, які виробляються в Україні, лише на 10 відсотків вітчизняні, оскільки їх складають з імпортних деталей. Телевізори ввозяться в Україну в розібраному вигляді, а збільшення ввізного мита призведе лише до їх подорожчання.

Надання акцизних пільг тільки підприємствам-гігантам не сприятиме покращанню інвестиційного клімату, тому комітет запропонував надавати пільги і тим, хто виробляє одну тисячу телевізорів на місяць. Позафракційний депутат Володимир Алексєєв переконував, що для справжньої підтримки вітчизняного виробника треба надати йому пільгові кредитування і оподаткування. А депутати підтримали в першому читанні законопроект, внесений Кабінетом міністрів (228 — «за»), і доручили Міністерству промислової політики за півроку розробити програму розвитку електронної промисловості в Україні.

Запропонований Держкомітетом з питань розвитку підприємництва законопроект про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва (введений указом Президента) передбачав, за висловом голови комітету Олександри Кужель, кроки назустріч малому підприємництву. На відміну від попереднього законопроекту, за яким з квітня цього року введено фіксований податок для торговців на ринку, новий з першого січня наступного року поширюється не лише на торгівлю, а й на сферу побуту, обслуговування тощо. Для підприємців — фізичних осіб (на підприємстві до 10 працівників, с[illegible] сяг виручки не перевищує 250 тисяч гривень за рік) місцеві ради встановлюють замість 13 податків єдиний фіксований податок розміром від 20 до 200 гривень на рік, щоквартальну звітність. Для юридичних осіб — єдиний фіксований податок — шість відсотків від реалізованої продукції плюс податки на додану вартість і з доходу громадян. Законопроект, поданий Комітетом з питань економічної політики, мав декілька відмінностей від урядового: до суб'єктів малого підприємництва віднесено підприємства у складі 50 чоловік, немає обмеження обсягу виручки, а єдиний фіксований податок встановлено для фізичних осіб — дві мінімальні зарплати, для юридичних — 10 відсотків від реалізації. Ряд зауважень мав і банківський комітет. Урядовий законопроект пройшов у першому читанні.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Свобода слова під загрозою

Депутатський запит Президенту України Кучмі Л. Д.

Шановний Леоніде Даниловичу!

Змушений констатувати, що останнім часом до Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації надходять численні листи-скарги про те, що органи правосуддя за будь-яким позовом чинять розправу над засобами масової інформації. Відбувається це переважно тоді, коли періодичне видання, теле- або радіокомпанія, окремі журналісти розкривають неблаговидні протиправні дії владних структур, високих посадових осіб, бізнесових кіл тощо.

Таким чином нищиться свобода слова — поки що тендітний духовний набуток Української держави, неоціненне завоювання засобів масової інформації останніх років незалежності. Не секрет, при цьому домінує або владний тиск на органи правосуддя, або ж у дію вступає влада грошей, для якої, на жаль, ще не створено належних перепон.

Що з цього випливає? По-перше, нехтується конституційне право громадян на свободу думки і слова, на поширення інформації. По-друге, суспільству завдається неабиякий моральний збиток, а отже, поглиблюється зневіра наших співвітчизників, вмирає остання надія врешті добитися дотримання права у спілкуванні між державою і людиною, між державою і засобами масової інформації. По-третє, суди, як окрема гілка влади, потрапляючи у повну залежність, дискредитують себе.

Щоб не бути голослівним, зішлюсь на конкретні факти. За публікацію «Крымский забег, или Портрет Президента в интерьере» 21.08.98 г. відкрито кримінальну справу проти обласної громадсько-політичної газети «Днепровская правда», фактично під загрозою виходу у світ одне з найстаріших, найавторитетніших періодичних видань в Україні.

Відбувається, по суті, судове нищення і газети «Кіровоградська правда», яка стала заручником передвиборної боротьби в Кіровограді. Районний суд легко задовольняє позови представників бізнесових кіл на кількасот тисяч гривень.

Така ж ситуація і з хмельницькою обласною газетою «Подільські вісті». Після публікації на захист людини суд виносить поспішне рішення стягнути штраф з видання і опублікувати спростування.

До речі, схема розправи відпрацьована на прикладах газет «Правда Украины» і «Всеукраинские ведомости», які ще й досі не відновили свій випуск, а також на прикладі протиправних дій стосовно газет «Вільна Україна», «Прикарпатська правда» та деяких інших видань.

Такий шлях — шлях до тоталітарної системи, до знищення демократичних завоювань, прав і свобод громадян.

Тим паче дивує те, що Ви, Леоніде Даниловичу, неодноразово публічно заявляли: не можна чинити тиск на засоби масової інформації, журналістів за критичні публікації в газетах, теле- і радіовиступи. Адже відомо, що рівень демократії в державі визначається саме лояльним ставленням до всіх, у тому числі й опозиційних засобів масової інформації, створенням належних правових умов для розвитку свободи слова. Хочеться вірити, що Ви, як гарант Конституції, станете на захист демократичних завоювань у нашій державі.

Оскільки численні звернення до органів виконавчої і судової влади не мали належних наслідків, прошу Вашого безпосереднього втручання і рішучих дій щодо припинення розправи над газетами «Днепровская правда», «Кіровоградська правда», «Подільські вісті», «Вільна Україна» та «Прикарпатська правда». Лише такі Ваші дії засвідчать, що в державі чільне місце посідає Закон. Лише такі Ваші дії вселять віру в журналістів, широку громадськість, що Україна торує шлях правового демократичного розвитку — захищає конституційні права людини, про що було проголошено перед європейською та світовою спільнотою.

З повагою Іван ЧИЖ, народний депутат України.

У комітетах Верховної Ради

Стабільна гривня — заможна спільнота

Комітет Верховної Ради України з питань промислової політики на своєму засіданні 3 вересня 1998 року розглянув питання про ситуацію, що склалася в фінансово-бюджетній системі України, а також проаналізував пропозиції щодо порядку денного другої сесії Верховної Ради України та плану роботи комітету.

Народні депутати, члени комітету, занепокоєні станом фінансово-бюджетної галузі України, у своїх виступах вони звертали увагу на брак обґрунтування інформації, з якою виступили на пленарному засіданні Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко та голова Національного банку України Віктор Ющенко. На думку народних депутатів, стабілізація гривні можлива лише за умови розвитку національної промисловості, розробки та затвердження заходів уряду щодо виходу її з кризового стану з визначенням пріоритетних галузей народного господарства.

Депутати висловилися за потребу проведення аналізу наслідків прийняття низки указів Президента України і внесення їх обговорення до порядку денного другої сесії Верховної Ради України.

Формуючи план роботи комітету, народні обранці висловилися за надання більшої уваги аналізові втілення ухвалених законодавчих актів у промисловості.

Прес-служба Верховної Ради України.

Нафти і газу вистачить на всіх

(Початок на 1-й стор.).

А до майбутнього у кожного власний інтерес. Скажімо, Росія не приєдналася до документів конференції. Заступник міністра транспорту РФ Євген Казанцев пояснив це тим, що російська сторона не брала участі у їх розробці.

А Україна інтерес виявила безпосередній, запропонувавши свій варіант транспортування каспійської нафти з Азербайджану через Чорне море, Одеський термінал та нафтотермінал Одеса—Броди. Щодо цього міністр закордонних справ Грузії Іраклій Менагарішвілі заявив в інтерв'ю агенції «Інтерфакс-Україна»: хоч нафтопровід Баку—Супса—Джейхан і розглядають як основний, проте український та турецький варіанти не заважають, а доповнюють один одного. І «Грузія завжди виступала за те, що при розгляді питання транспортування нафти не має бути підозр і страху, що когось обійдуть. Адже нафти і газу вистачить на всіх».

Це правда. Тільки от яку ціну за них треба буде платити? Таке запитання. Відповіді на нього поки що немає, бо український варіант транспортування нафти — лише й того, що розглядають як «надзвичайно позитивний». За комплімент красно дякуємо, але якби ж то каспійська нафта і справді потекла в Європу українськими нафтопроводами...

Валентина ПОЛІЩУК.

Світлана ГАМОВА, «Голос України» (з Кишинева)

Паніка як відлуння російської кризи

ТЕ, ЩО ДІЯЛОСЯ в Кишиневі наприкінці минулого тижня, інакше як панікою не назвеш. За добу долар підскочив з позначки у 5 молдовських леїв до 7. Клієнти почали штурмувати банки, знімаючи з рахунків і долари, і леї. На базарі, передбачаючи стрибок цін, вишикувалися черги за пральним порошком, імпортними продуктами.

У п'ятницю ввечері ціни справді були вже інші, а оптові бази поспіхом зачинилися. Однак громадяни почали знімати леї з рахунків, кваплячись обміняти їх на «зелень», дещо раніше, а підставою неспокою стала поведінка на молдовському ринку української гривні. Остання подешевшала вдвічі! Для обивателя це показник: якщо не втримується валюта потужнішої сусідньої держави, сумна перспектива й рідного грошового знака.

За російський рубль у Кишиневі дають 8 баней (0,08 лея). На них можна купити лише коробочку сірників. Але навіть за такого низького курсу здати російські рублі в каси неможливо. У понеділок ранком Нацбанк викинув у продаж партію доларів з резервного фонду, у якому їх всього лише 290 мільйонів. Цього, як вважають у Кишиневі, вистачить, щоб підтримувати нацвалюту стабільною протягом трьох місяців. Далі знадобиться допомога Міжнародного валютного фонду. Сприяння в цьому президент Петр Лучинський, як і його український колега, попросив у Жака Ширака, котрий відвідав Молдову з офіційним візитом 4 вересня. П. Лучинський заявив, що втрати від російської кризи в республіці — 5 відсотків внутрішнього валового продукту.

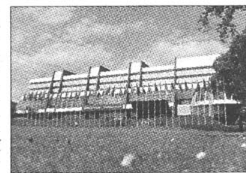
Постраждали в основному експортери, зав'язані на російський ринок (на Росію припадає 60 відсотків молдовського експорту). Частка російського рубля у взаємозаліках не більш як 5 відсотків, в основному в договорах фігурує доларовий еквівалент. Тому в Кишиневі побоюються не стільки «курсових ножиць», скільки наслідків банківської кризи. Річ у тому, що дедалі більше російських банків затримують платежі у вільно конвертованій валюті молдовським експортерам. «Відповідати на це тими самими методами ми вважаємо за недоцільне — собі стане дорожче», — каже віце-президент Національного банку Думітру Урсу. В уряді віддають перевагу іншим заходам — знімають санкції з постраждалих від російської кризи експортерів за неможливість репатріювати виручку.

Торги на валютній біржі республіки показали, що на курс лея справляють масований тиск. Він пояснюється відпливом іноземного капіталу з молдовського ринку ДКО. На внутрішньому ринку в обігу держпапери на 460 мільйонів леїв, четверта їх частина — 130 мільйонів леїв, або 27 мільйонів доларів — частка іноземних інвесторів. Керівництво Нацбанку заявляє, що молдовський ринок без потрясінь переживе навіть екстремальну ситуацію — якщо всі інвестори враз вирішать відкликати свої вкладення в папери молдовської держави.

Хроніка. Факти. Події

● *Страсбург*

Надзвичайні теми визначено

Гуманітарна ситуація в Косові й економічна криза в Росії стануть предметом надзвичайних дискусій на наступній сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи. Крім цього делегати парламентів сорока європейських країн обговорюватимуть виконання членських зобов'язань Болгарією, а також перебіг розробки Європейського кодексу продажу озброєнь.

● *Тегеран*

І армію теж?

Ісламська Республіка Іран використає всі можливі засоби для звільнення своїх дипломатів і простих громадян, нині утримуваних у полоні афганським рухом «Талібан». Про це заявив напередодні міністр закордонних справ ІРІ Камаль Харразі.

● *Бонн*

«Влітати» заборонено

Міністр транспорту ФРН Маттіас Вісман віддав офіційне розпорядження заборонити польоти над територією Німеччини літаків авіакомпанії Союзної Республіки Югославії. Як повідомив представник Міністерства транспорту, тим самим ФН стала однією з перших країн, які реалізували рішення Європейського союзу про запровадження як санкцій щодо Белграда заборони на польоти югославських літаків над територією країн—членів ЄС.

● *Вашингтон*

Білл не поспішає

Питання про перший візит президента США Білла Клінтона до Пакистану та Індії, раніше планований на листопад, до цього часу залишається відкритим. Як заявив прес-секретар Білого дому Майкл Маккеррі, США й досі «продовжують вивчати» можливість поїздки глави адміністрації до цих азіатських країн. Плани Клінтона вирушити туди «заморожено» після проведення Делі й Ісламабадом ядерних вибухів і наступного охолодження їхніх відносин з Вашингтоном. Проте США вирішили не відмовлятися від активного діалогу з Пакистаном та Індією, під час якого вони мають намір переконати їх у необхідності приєднатися до Договору про загальну заборону ядерних випробувань та Договору про ядерне нерозповсюдження, а також призупинити свої ядерні програми.

● *Нью-Йорк*

Хто наступний...

Учора ввечері відкрилася чергова, 53-я сесія Генеральної Асамблеї ООН. У роботі форуму міжнародної спільноти візьмуть участь 25 глав держав і 17 прем'єр-міністрів. Під час загальнополітичної дискусії, яка триватиме три тижні, глави делегацій доповідатимуть про точки зору своїх урядів з усіх питань, що розглядатиме Асамблея. Одним з основних стане обговорення наслідків фінансово-економічної кризи, яка зачепила багато країн, зокрема й Росію. Має відбутися й одна організаційна подія: головуючий на попередній сесії ГА Геннадій Удовенко передасть повноваження своєму наступникові.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Чоловікам входити суворо заборонено...

...Але зовсім не тому, що чарівні члени Міжнародного жіночого клубу Києва потерпають від новомодної хвороби на фемінізм. Правда, останнє нікого не здивувало б, адже майже половина з них приїхали в Україну з американського континенту.

Саме віддаленість від звичних зручностей і змусила представниць прекрасної статі згуртуватися у виснажливій боротьбі з побутовими негараздами. Хто допоможе дружині іноземного боса знайти англомовну няню для малюка або товаришок для спільного захоплення, розібратися з тонкощами нашого оподаткування або зробити пожертви дитячим установам? Звісно хто — ті, які вже мають певний досвід життя у Києві, тобто члени клубу.

Його створено як благодійний фонд 1992 року за ініціативою американки Соні Строцькі. 260 жінок з 32 країн об'єднали три великі ідеї: бажання спілкуватися зрозумілою для них мовою, допомагати тим, які потрапили в скруту, та велике прагнення вивчати навколишнє життя.

Втім, благодійницька діяльність не обмежується збиранням протягом року коштів, одягу для дитячих будинків, роздаванням їжі бідним та безпритульним. До них приходять з конкретними проблемами: придбати для інтернату пральну машину чи спорудити дитячий майданчик. Тож вони розуміють, що самі лише розмови про шляхетність і людяність щонайменше некоректні.

Але ж де брати для цього кошти? Вирішили організувати різдвяний ярмарок, який став не тільки найбільшою подією року в клубі, а й істотним джерелом прибутку. Тут можна придбати сувеніри та дрібні вироби, виготовлені членами клубу.

Щороку проводиться свято весни й краси — справжнє шоу, під час якого проходять виставки українських художниць, дизайнерів, модельєрів. Тільки жінок, і тільки з України! Цього року п'ять переможниць конкурсу молодих українських дизайнерів отримали грошові премії.

У самому клубі жінки можуть користуватися бібліотекою та відеотекою, працюють мистецькі, туристичні, мовні групи (іспанська, французька, німецька, російська). Для малюків — дитячий клуб, для підлітків — молодіжний... Видається навіть газета.

Клуб підтримує зв'язки з міжнародними благодійними організаціями: Червоним хрестом, місією матері Терези.

Не посміхайтеся, але гаслом клубу цілком може стати дещо знайоме: «Жінки всіх країн, єднайтеся!» Адже коли вони можуть знайти спільну мову, то що залишається робити їхнім чоловікам?

На знімку: члени міжнародного жіночого клубу — організатори виставки «Українські художниці–98».

Юлія ПОТАПЕНКО.

Копи начальників багато

То не чекай нічого гарного, продовжить будь-хто. Але це не завжди так. Незважаючи на те, що майже вчерть з 2,6 тисячі генералів не мають чим зайнятися, таїландська армія — одна з найкращих. Правда, 700 високих армійських чинів сповнені поганими передчуттями, повідомляє ІТАР-ТАКС.

І генеральський песимізм небезпідставний: цивільний міністр оборони, він же прем'єр, Чуан Лікпай задумав безпрецедентну для національних збройних сил реформу. Він уже скоротив кількість офіцерів, які претендують на генеральське звання. За даними Міністерства оборони королівства, значна частина генералітету некомпетентна у військових справах. Те саме можна сказати ще майже про три тисячі полковників.

Але нині національна армія Таїланду нараховує 275 тисяч осіб і вважається найкраще екіпірованою в Південно-Східній Азії. Можливо, тому, що на кожних сто солдатів припадає один генерал?

Марат ЗУБКО, «Голос України» (з Гельсінки)

Спецслужби причетні до вбивства генсека ООН?

Сенсаційне повідомлення з Кейптауна викликало неабиякий резонанс у Швеції та інших країнах Північної Європи: голова «комісії правди» священик Десмонт Туту заявив: знайдено факти, що свідчать про причетність спеціальних служб колишнього режиму ПАР до змови проти генерального секретаря ООН шведа Дага Хаммаршельда.

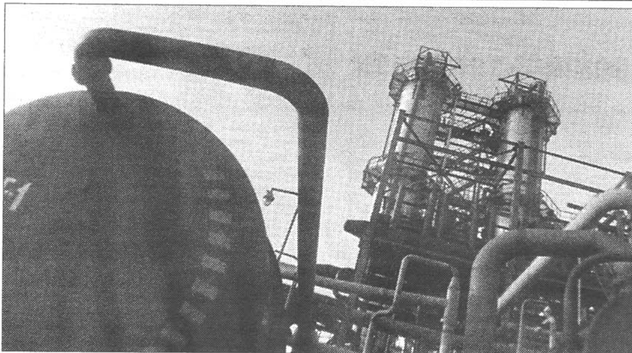
1961 року він загинув в авіаційній катастрофі в Африці, де намагався владнати надзвичайно гостру кризу, що виникла в Конго. Літак генсека летів з Кіншаси до Північної Родезії (нині Замбія) і розбився неподалік міста Ндола. Причини трагедії залишилися неясні. Багато хто з істориків та фахівців висловлював припущення, що Даг Хаммаршельд став жертвою змови, однак довести це ніхто не зміг.

І от повідомлення з Південної Африки трохи відслоняють завісу над таємницею. За словами Десмонта Туту, знайдено документи, де описано план замаху. У них сказано про те, зокрема, яку вибухівку і в якій кількості належало закласти в літак.

Щоправда, Десмонт Туту вважає за потрібне додати, що справжність документів іще не доведено. Їх передано до Міністерства юстиції Південної Африки для проведення дослідження. Повідомлено також, що американське ЦРУ і британська розвідка МІ-5 були інформовані про те, що готується замах, однак Вашингтон і Лондон ці твердження категорично заперечили.

Дага Хаммаршельда було обрано на пост Генерального секретаря ООН 1953 року. Він запровадив у практику ООН метод тихої дипломатії, завдяки якому йому вдалося, приміром, звільнити льотчиків США, які потрапили в полон під час корейської війни. «Винаходом» колишнього генсека є також спрямування миротворчих сил до гарячих точок планети.

А події 1961 року були викликані надзвичайно гострими суперечностями західних гірничорудних компаній, що діяли в Африці, зокрема в Катанзі — провінції Конго. Генсек намагався розв'язати й цей вузол, проте зробити це йому не пощастило. Чи не дали?

ІСТОРІЯ ... Лисичанс...

(Початок на 1-й стор.).

Надалі мова піде про внутрішніх кредиторів, зокрема НВО «Агрокомплекс», КНПФ «МАГНОВ», ЗАТ «Укрексімнафтопродукт» та деяких інших, які, не дочекавшись повернення заборгованості, що виникла внаслідок поставок на НПЗ, ще починаючи з 1992 року, значних обсягів давальницької нафти, порушили справу про банкрутство ВАТ «ЛиНОС» і об'єдналися у комітет кредиторів, наголошуючи при цьому, що не бажають підприємству зла, однак вимушені вдатися до такого кроку, оскільки численні рішення арбітражного суду та мирові домовленості заводом не виконуються роками. Отож, спробуймо розібратися,

Як усе починалося

Історія заборгованості Лисичанського НПЗ перед НВО «Агрокомплекс» сягає далекого 1991 року. Хто пам'ятає, на той час вітчизняні НПЗ мали серйозні проблеми із поставками сировини, а тому застосовувалися найрізноманітніші схеми її отримання. Зокрема, 12 грудня 1991 року «Агрокомплекс» уклав з виробничим об'єднанням «Ноябрьскнафтогаз» (Росія) договір, за яким воно зобов'язалося поставити «Агрокомплексу» 225 тисяч тонн товарної нафти. Зважаючи на те, що тоді між Україною і Росією діяла міжурядова угода, що визначала квоту поставок нафти, ці обсяги мали бути понадквотові. Відтак 18 грудня 1991 року «Агрокомплекс» уклав договір з Лисичанським НПЗ, за яким завод зобов'язався прийняти, накопичити, зберегти і переробити одержані 225 тисяч тонн нафти і відвантажити вироблені нафтопродукти «Агрокомплексу». За договором нафту мали поставити до 28 лютого 1992 року, а сам договір зберігав чинність до повного відвантаження нафтопродуктів, отриманих від указаного обсягу нафти. І уже 27 січня «Ноябрьскнафтогаз» телетайпограмою повідомив НПЗ про відвантаження протягом 25 діб січня на його адресу 511 тисяч тонн нафти, в тому числі 225 тисяч тонн згідно із прямим договором з «Агрокомплексом». 13 лютого «Ноябрьскнафтогаз» надсилає повторну телетайпограму про адресну передачу 225 тисяч тонн нафти. Це саме підтверджується телетайпограмою «Транснафти» (Москва) від 3 березня 1992 року. Однак НПЗ телеграмою від 13 березня заперечує поставку у лютому 225 тисяч тонн нафти для «Агрокомплексу», стверджуючи, що нафта надійшла для СП «Лисмарк» та що вона належить до квоти України. Словом, «Агрокомплекс» зіткнувся зі значними труднощами, адже на той час ним було укладено угоди про поставки нафтопродуктів споживачам, а, отже, через те, що НПЗ відмовлявся їх поставляти, «Агрокомплекс» зазнавав чималих збитків. До цього ми ще повернемося, а поки що лише констатуватимемо, що природа не любить порожнечі, відтак чиїсь збитки завше обертаються чиїмись прибутками. До речі, нині уже на офіційному рівні визнається, що в той час коли «ЛиНОС» відмовлявся повертати борг, посилаючись на безліч надуманих причин, він вкладав значні кошти у готелі, ресторанні комплекси, м'ясокомбінати і т. д. Словом, чужим коштом набував собі майно. В той же час НПЗ не мав жодних підстав стверджувати, що поставлені «Ноябрьскнафтогазом» 225 тисяч тонн нафти припадають на міждержавну квоту. Зокрема, у телеграмі гендиректора «Ноябрьскнафтогазу» на ім'я Прем'єр-міністра України, зазначається, що, незважаючи на підтвердження «Транснафти» про цільові поставки, вся додатково поставлена нафта зараховується в обсяги поставок за міждержавними угодами. Таким чином «Ноябрьскнафтогаз» уже четвертий місяць не може передати 225 тисяч тонн нафти, поставленої на Лисичанський НПЗ за прямим договором з НВО «Агрокомплекс»... І що ви гадаєте на доручення Прем'єр-міністра України розібратися із ситуацією відповідає гендиректору «Ноябрьскнафтогазу» (17.05.92 року) президент «Укрнафтохіму» і він же директор НПЗ В. Горюнов? Він, зокрема, пише, що «питання поставок нафтопродуктів агрокомплексу і будівельному комплексу... вирішено. Відвантаження нафтопродуктів будівельному комплексу розпочато у травні, і надалі поставки виконуватимуться безумовно...» Ви щось второпали із цієї відповіді? Цілком очевидно, що тут має місце свідоме перекручування фактів, бо, по-перше, «Ноябрьскнафтогаз» запитував про поставки нафти конкретному НВО «Агрокомплекс», а не агрокомплексу України в цілому, як випливає із відповіді. І, по-друге, у телеграмі жодним словом не згадується про будівельний комплекс, а, отже, цю відповідь можна трактувати як усім відому гру «у наперстки». Причому, складається враження, що поки тривали телеграмно-телефонні переговори, поставленими нафтопродуктами користувався і, очевидно, мав із того зиск хтось інший, але тільки не їх власник «Агрокомплекс». Як бачимо, НПЗ з самого початку грубо порушував укладений договір, затримуючи передачу продуктів переробки 225 тисяч тонн давальницької нафти. Це, до речі, призвело до того, що «Агрокомплекс» не наважувався здійснити поставку на підприємство другої партії нафти обсягом 350 тисяч тонн. Зауважимо, що саме у цей час (20.10.92 року) директорові Лисичанського НПЗ Горюнову надійшла урядова телеграма, підписана прем'єр-міністром України Л. Кучмою, в якій зазначається: «Незалежно від джерела одержання нафтової сировини, з метою зниження найгострішого дефіциту пального в Україні, для забезпечення збирання пізніх сільгоспкультур і особливо цукрового буряка, прошу вас під персональну відповідальність забезпечити направлення всього виробленого в жовтні - листопаді автобензину та дизельного палива тільки під державні потреби». Отже, наступна партія в 350 тисяч тонн нафти була б аж ніяк не зайва, але влада застосувала давно відпрацьований метод — реквізиція попередньої партії у зв'язку з революційною доцільністю. Хоча, коли б «Агрокомплекс» та інші фірми не поставили цієї нафти на завод, то й реквізувати було б нічого, отож дефіцит став би іще гострішим. Що б тоді робила влада? До речі, за кілька місяців до цієї телеграми НПЗ таки визнав, що «Ноябрьскнафтогаз» поставив 225 тисяч тонн нафти саме для НВО «Агрокомплекс». Мало того, завод гарантував передачу «Агрокомплексу» в червні - липні 1992 року продуктів її переробки, але як ми вже знаємо, цього не сталося. Тому можемо припустити, що урядова телеграма, на яку сьогодні часто посилаються, мовляв, виною всьому бажання уряду, була своєрідним прикриттям для якихось оборудок людей, наближених до НПЗ. На цей висновок нас наштовхує і той факт, що у телеграмі йдеться про вилучення нафтопродуктів, вироблених у жовтні - листопаді 1992 року, тоді як НПЗ гарантував передачу нафтопродуктів «Агрокомплексу» ще у червні - липні цього ж року. Напрошується очевидне запитання: чи не приховується за цим намагання «бізнесменів від НПЗ» перекласти відповідальність за свої дії на державу? Тим більше, що за твердженням гендиректора «Агрокомплексу» Олександра Галкіна, НВО «Агрокомплекс» не значиться у переліку підприємств, чиї давальницькі нафтопродукти було вилучено для потреб села. Та навіть коли б і значилося, то це все одне не заперечувало б тієї обставини, що згідно із Законом України «Про власність» майнові відносини НВО та НПЗ не мають жодного відношення до взаєморозрахунків НПЗ з урядовими структурами. Очевидно, що це розуміє і В. Горюнов, бо пункт 1.3 його наказу від 15 жовтня 1992 року передбачав звернення до комерційних структур — власників нафтопродуктів щодо їх викупу чи запозичення на взаємовигідних умовах. Але хоч такий наказ і було видано, та з тим самим «Агрокомплексом»

Ніхто й не збирався домовлятися

про взаємовигідні умови. І поки Лисичанський НПЗ вирішував свої проблеми, «Агрокомплекс» зазнавав чималих збитків, адже напрацьована ним схема співпраці із однією з інофірм дозволяла за рахунок експорту одного лише мазуту розрахуватися за поставлену нафту, а крім того, закупити значні обсяги кави, какао-бобів і пакувального технологічного обладнання (про їх переробку вже було домовлено із підприємствами харчової промисловості, які простоювали), а до того ж «Агрокомплекс» уклав чимало угод про реалізацію на вітчизняному ринку світлих нафтопродуктів. До речі, тим же селянам, про яких так «дбають» чиновники. Тож колгоспи, прочекавши обіцяного пального, стали погрожувати «Агрокомплексу» арбітражним судом, і йому не залишалося нічого іншого, як за рахунок інших джерел виконувати укладені угоди, зазнаючи при цьому значних збитків. Після цього «Агрокомплексу» не залишалося нічого іншого, як самому звернутися із позовом до арбітражного суду, який постановив, що «Агрокомплекс» у межах строку дії договору виконав зобов'язання і поставив НПЗ обумовлену кількість нафти для переробки і передачі йому нафтопродуктів. Це зафіксовано документами та встановлено судом. Отже, 5 березня 1993 року Вищий арбітражний суд України (ВАСУ) зобов'язав Лисичанський НПЗ передати в натурі «Агрокомплексу» нафтопродукти від переробки 225 тисяч тонн нафти. 19 березня ВАСУ видав наказ про примусове виконання рішення від 05.03.93 року. Пізніше (05.05.93 року) постановою арбітражної наглядової колегії рішення ВАСУ залишене без змін. Цілком можливо, що рішення арбітражного суду дещо вплинули на позицію керівництва НПЗ, бо завод погоджувався повернути заборговані нафтопродукти. Довідкою Лисичанського НПЗ про виходи нафтопродуктів було визначено кількість та асортимент належних НВО «Агрокомплекс» нафтопродуктів. Мало того, після рішення суду в ситуацію втрутився Держкомнафтогаз, який затвердив поданий гендиректором Лисичанського НПЗ В. Горюновим графік повернення нафтопродуктів від переробки 225 тисяч тонн нафти за рахунок держресурсів, ураховуючи вину держави у використанні нафтопродуктів «Агрокомплексу». Але переляк перед судовим наказом про примусове виконання судового рішення невдовзі минув. Чиновники знову захотіли нагрітися на чужому та по своєму використати ресурси нафтопродуктів. До того ж «Агрокомплексу» було запропоновано поставити ще одну партію нафти, що, мовляв, сприятиме поверненню заборгованості та дозволить налагодити стабільні розрахунки. В результаті 19 серпня 1993 року Лисичанський НПЗ та НВО «Агрокомплекс» підписали договір про поставку ще 150 тисяч тонн нафти у серпні-вересні, причому в договорі зазначалося, що передана на переробку нафта є виключною власністю «Агрокомплексу» і жодна із сторін не має права передати третій особі права і обов'язки за договором без письмової згоди другої сторони. 20 серпня того ж року було підписано також третій договір про поставку наступних 200 тисяч тонн нафти у вересні-жовтні. І вже 31.08.1993 року НПЗ прийняв на переробку 150 тисяч тонн давальницької нафти НВО «Агрокомплекс», про що було складено відповідний акт. Та зразу після цього завод знову припинив відвантаження нафтопродуктів. Гра у наперстки тривала. А далі все пішло второваним шляхом. Наприклад, вже 12.09.93 року з'являється лист від представника Президента у Луганській області з проханням «вирішити питання поставки нафтопродуктів для потреб області через НВО «Агрокомплекс» за зниженими цінами...» А перший заступник глави Луганської облдержадміністрації в іншому листі зазначає, що «питання оплати буде вирішене протягом семи днів...» Можливо, всі ці пропозиції обговорювалися із власником нафтопродуктів —«Агрокомплексом»? Коли б не так! Припинивши відвантаження нафтопродуктів законному власнику та порушивши умови договору, НПЗ передає нафтопродукти, що належать «Агрокомплексу», «рідній» виробничо-комерційній фірмі «Луганськнафтопродукт». Без оплати, звичайно. І тільки тоді повідомляє про це гендиректора «Агрокомплексу», причому в дуже оригінальній формі -мовляв, «направляю вам акт передачі ваших нафтопродуктів для отримання плати за них. З найкращими побажаннями замдиректора НПЗ С. Клітінський». Зауважу, що це повідомлення надійшло лише 16 лютого 1994 року, тоді як сам акт про безоплатну передачу нафтопродуктів «Луганськнафтопродукту» («у зв'язку з тим, що склалася катастрофічна ситуація із забезпеченням нафтопродуктами Луганської області») було підписано ще 24 листопада 1993 року. До речі, його було погоджено із нинішнім директором «ЛиНОСу» (тоді ще народним депутатом України) В. Лобачем. У цьому зв'язку виникає логічне запитання, і його неодноразово ставило керівництво «Агрокомплексу» усім...
влади: «Чим би луганська влада заради...
тєво важливим потребам регіону у м...
ційних резервах для армії, служби б...
МВС, протипожежних служб», коли...
«Агрокомплекс» на той час не поста...
заводу 375 тисяч тонн давальницької...
Але хіба не такі самі життєво важливі...
у споживачів із Вінницької, Хмельни...
Тернопільської областей, із якими «А...
плекс» напередодні весняно-польови...
уклав угоди про поставки нафтопро...
Тож мало того, що цього разу НВО...
клієнтам було завдано чималих збитк...

Завод і надалі зволік... поверненням борг...

НВО «Агрокомплекс» удруге вдаєть...
зовом до арбітражного суду, але те...
йдеться про дві угоди: стосовно 225 та...
сяч тонн нафти, поставлених на НПЗ...
щодо першої угоди суд прийняв рішен...
ласти арешт на нафтопродукти, що є в «...
Су», але боржник надав довідку, що...
нафтопродуктів згідно з річним зві...
01.01.95 не мав, та й судовий ви...
кого суду Лисичанська зафіксу... від...
залишків нафтопродуктів. Тож... керів...
Держкомнафтогазу України листом №...
14.02.95 запропонувало «Агрокомплек...
произвести расчет за образовавшиеся д...
натурой, а оплатой стоимости нефте...
тов...». Згодом ВАСУ за клопотанням...
комплексу» звернув стягнення п... 146...
тонн нафтопродуктів із поста... 225...
тонн нафти на кошти боржника. Анало...
була ситуація і щодо угоди про поставку...
сяч тонн нафти. А тим часом заборго...
невпинно зростала і на сьогоднішній де...
би підходити до її обчислення за всіма ф...
вими канонами та вимогами Цивільного...
су, вона становила б не менше 600 мі...
гривень. Ця сума відображає справжній ...
боргованості «ЛиНОСу», адже з самого ...
йдеться про досить великі кошти. Варті...
гального обсягу нафтопродуктів із 375 ти...
давальницької нафти «Агрокомплексу» у...
ні 1993 року становила більше 80 мл...
США за ринковим курсом валюти, а по...
витрати на поставку давальни... на...
той час за ціною 90 дол. США... одну...
нафти становили понад 34 млн. дол. С...
понад 4 млн. дол. США «Агрокомплекс»...
тив заводу грошима та сировиною за пер...
давальницької нафти. Таким чином, звол...
із прийняттям відповідних рішень, яке ...
ювало боржника на можливість уникнен...
вільно-правової відповідальності, фактич...
ла його до фінансової катастрофи. Та ...
«Агрокомплекс» не надсилав керівництв...
ду обгрунтовані претензії, відповідь не...
нагадувала гру у наперстки.

Але керівництво «Агрокомплексу», р...
ючи, що справа не у формальних юрид...
вимогах та юридичних обгрунтуваннях...
ливого, а справа у реальному погашенн...
гу. Тому 20 серпня 1997 року між «Агр...
плексом» та «ЛиНОСом», ураховуючи с...
економічну сітуацію, яка склалася на п...
ємстві боржника, та розуміючи, що бо...
зможе погасити заборгованість тільки...
стабільної роботи «ЛиНОСу» у межах п...
ми, погодженої кредиторами та затвер...
ВАСУ, була досягнута письмова угода п...
рядок та умови погашення боргу «Ли...
перед «Агрокомплексом», визнано суму...
у розмірі 225 млн. гривень та обумо...
принцип ритмічного, щомісячного його...
шення протягом чотирьох років, почина...
вересня 1997 року. Саме така угода м...
мально задовольняла інтереси обох ...
«ЛиНОС» фактично отримував безпр...
тний довгостроковий кредит, а «Агр...
плекс» - реальну можливість погашенн...
гу. Але вже через півроку такі умови пог...
ня боргу керівництву «ЛиНОСу» та тим...
кавленим олігархам, які за ним стоят...
лись обтяжливими та зайвими. Викори...
ючи структури адміністрації Президент...
даткової адміністрації, силові структури...
СБУ, Прокуратуру та адміністративни...
на арбітражний суд, вони очевидно за...
або взагалі не віддавати борг, або обм...
його вартістю нафти (не плутати із нафт...
дуктами) за цінами 1992-1993 років. З...
метою керівництво «ЛиНОСу» звертає...
скаргами до Президента, до Голови Вер...
Ради та до Прем'єр-міністра України і і...

мує ці інституції таким чином, щоб адміністративним шляхом домогтися неповернення боргу і ще раз нажитися за чужий рахунок.

Цей висновок підтверджується тим показовим фактом, що вже після фіксації боргу на рівні 225 млн. гривень арбітражний суд прийняв рішення про стягнення з «ЛиНОСу» пені у розмірі понад 14 мільйонів гривень, але «Агрокомплекс», на пропозицію «ЛиНОСу», щоб не порушувати домовленості, написав заяву про відмову від цих коштів. Та невдовзі виявилося, що «ЛиНОС» не збирається виконувати і цієї угоди, бо за рік, що минув з того часу, відвантажив нафтопродуктів всього на 9 мільйонів гривень, що становить менше п'яти відсотків від заборгованого. Отож, ні рішення арбітражного суду, ні намагання домовитися із «ЛиНОСом» «по-доброму», ні численні звернення до найвищих посадових осіб держави результату так і не дали. У цій ситуації «Агрокомплексу» не залишалося нічого іншого, як наполягати на прискоренні розгляду справи про банкрутство «ЛиНОСу», порушеної заявою до ВАСУ ще 22 липня 1996 року. Попри все до цього кроку «Агрокомплексу» змусила вдатися та обставина, що на цей час активно обговорювалася проблема повернення боргів зовнішньому кредитору - Вестдойче Ландесбанку (для цього пропонувалося продати 45 відсотків акцій «ЛиНОСу»). Треба пояснити, чому процес банкрутства тягнеться вже більше двох років. Щоб забезпечити об'єктивність розгляду справи, ВАСУ вирішив передати справу на розгляд у «нейтральний» суд, а саме в Арбітражний суд

Розуміючи безперспективність обіцянок керівництва «ЛиНОСу» погасити борг та адміністративного вирішення проблеми боргу, «Агрокомплекс» продовжує наполягати на розгляді справи про банкрутство, небезпідставно вважаючи, що це сприятиме поверненню боргу та приверне увагу уряду до фінансового стану «ЛиНОСу». Створена на той час Рада кредиторів ВАТ «ЛиНОС» у відкритому листі до Президента, Голови Верховної Ради, Прем'єр-міністра України зазначала, що «виконавча влада фактично обнадіює ВАТ «ЛиНОС» на можливість ухилення від цивільно-правової відповідальності та провокує його певну бездіяльність... З боку тих самих чиновників неодноразово висловлювалася думка про те, що нібито внутрішні кредитори поставили за мету розпорошити єдиний майновий комплекс «ЛиНОСу», тоді як це не відповідає дійсності...», бо насправді з'явилися симптоми того, що саме можновладці хочуть «за безцінь прибрати до рук підприємство». Нагадаю, що на той час посилено обговорювалися варіанти приватизації «ЛиНОСу», і при цьому абсолютно не бралися до уваги внутрішні кредитори.

А тим часом, очевидно, маючи підтримку від тих самих можновладців (той факт, що справа про банкрутство ВАТ «ЛиНОС» тягнеться вже з 1996 року, що перевершило всі вимоги Арбітражно-процесуального кодексу України, може свідчити якраз про це), голова правління «ЛиНОСу» В. Лобач (це саме з ним, коли він був народним депутатом, у 1993 році погоджували незаконне вилучення нафтопро-

І БОРГУ

ького НПЗ

Полтавської області, який почав справу з її призупинення на вимогу Фонду держмайна України та Кабміну України, тобто з потурання адміністративному впливу на суд. В результаті Арбітражний суд Полтавської області призупинив розгляд справи «до комплексного вирішення питання на урядовому рівні», як обіцяв Фонд держмайна. Але, як ми знаємо,

Обіцянка - цяцянка...

Голова Арбітражного суду Полтавської області П. Тимченко, розуміючи, що сам факт призупинення провадження у цій справі питання не вирішить, пропонує голові ВАСУ Д. Притиці «звернутися до Кабміну з проханням негайно надати боржникові матеріальну допомогу, оскільки поновлення провадження у справі може викликати некерований потік заяв кредиторів...». Що Д. Притика й робить, зазначаючи у листі до Кабміну: «НВО «Агрокоплекс» поставив на переробку Лисичанському НПЗ 375 тисяч тонн давальницької нафти... За дорученням Кабміну «Держнафтогазпром» України перевірив та повністю підтвердив обгрунтованість вимог «Агрокомплексу», зазначивши, що саме у другому півріччі 1993 року тодішнє керівництво Луганської області грубо порушило чинні закони України та дало доручення Лисичанському НПЗ без оплати розпорядитись нафтопродуктами НВО «Агрокомплекс».

Гадаємо, що суть викладеного зрозуміла всім. Додамо тільки, що гроші, які зокрема отримала від реалізації чужих нафтопродуктів виробничо-комерційна фірма «Луганськнафтопродукт», очевидно, були надані в кредит іншим комерційним фірмам, що є типовим випадком на той час. Зрозуміло, що у зв'язку з інфляцією повернулися копійки. Куди поділися реальні гроші, можна лише здогадуватися. А розплачуватися за ці дії має держава?

дуктів «Агрокомплексу») відмовляється виконувати досягнуті домовленості щодо погашення заборгованості, на що кредитори погодитися аж ніяк не можуть, оскільки це в черговий раз суперечить їхнім інтересам. Особливо ж тиск на суд і кредиторів (з метою припинення справи про банкрутство) посилився з початком 1998 року. Типовим прикладом такого тиску є звернення трудового колективу «ЛиНОСу» (за яким, зрозуміло, стоїть голова правління ВАТ В. Лобач) до Президента, Верховної Ради та Кабміну України, в якому зазначається, що «на банкрутстві продовжують наполягати НВО «Агрокомплекс» та КНПФ «Магнов». До цього звернення ми ще повернемося, а поки що хочемо навести ще одну ілюстрацію

Як виник борг перед іншим кредитором «ЛиНОСу» — фірмою «МАГНОВ»

У 1992 році фірма «МАГНОВ» закупила в Російській Федерації 110 тисяч тонн сирої нафти і згідно із договором з Лисичанським НПЗ поставила її на переробку. Словом, фірма «МАГНОВ» виконала всі умови договору, однак НПЗ ніяк не хотів відвантажувати готову продукцію, спочатку посилаючись на телеграму Кабміну про передачу нафтопродуктів, що належать комерційним структурам, для забезпечення сільгоспробіт, а в березні 1993 року повідомив, що припиняє відвантаження нафтопродуктів із нафти, отриманої від КНПФ «МАГНОВ», посилаючись при цьому на Протокол між АТ «ВАНК» (Росія) і Держкомнафтогазом України. Проте пізніше виявилося, що цей протокол підписала лише одна сторона - Держнафтогазпром України. Відтак листування зацікавлених сторін тривало більш як 9 місяців, після чого фірма «МАГНОВ» звернулася із позовом до Вищого арбітражного суду України, який зобов'язав «ЛиНОС» до 31.03.1994 року повернути «МАГНОВу» його нафтопродукти. Далі події розгорталися майже так, як і у випадку з «Агрокомплексом». ВАСУ приймає рішення про примусове стягнення боргу, проте й тоді все залишається, як було. Врешті-решт після того «ЛиНОС» подає протести до Наглядової колегії, президії та пленуму ВАСУ, всі інстанції залишають попередні рішення за цією справою у силі. Не будемо вдаватись у подробиці, бо матеріали справи повністю надруковані у «Збірнику рішень та арбітражної практики ВАСУ» N 2 за 1995 рік з коментарем провідних фахівців юриспруденції. Однак «ЛиНОС» під різними приводами продовжує їх ігнорувати. Тож коли НВО «Агрокомлекс» розпочав справу про банкрутство «ЛиНОСу», «МАГНОВ» у рамках справи про банкрутство подав заяву про визнання його кредитором «ЛиНОСу». Підписану угоду від 14.08.97 року і графіки погашення заборгованості перед «МАГНОВом» «ЛиНОС» почав виконувати, але на початку 1998 року також відмовився від виконання цієї угоди, вдаючися до адміністративно-вольових методів вирішення справи через владні структури. Тобто, якщо не вдається заблокувати рішення арбітражного суду, то в хід пускаються інші методи. В цих умовах кредитори, об'єднавшись згідно із законом у комітет кредиторів, виробили спільну позицію захисту своїх інтересів, яка полягає в тому, щоб, не доводячи справу до банкрутства, отримати гарантію погашення боргу. Тому

Комітет уповноважений заявити,

що тільки реальне гарантоване ритмічне виконання «ЛиНОСом» боргових зобов'язань зніме питання про банкрутство. Кредитори розуміють і враховують, що ВАТ «ЛиНОС» перебуває у тяжкому матеріальному і фінансовому стані, і якщо на сьогодні пред'явити повністю загальний обсяг боргу і поставити питання про його невідкладне погашення, то є всі підстави визнати «ЛиНОС» банкрутом. Але оголошення банкрутом ВАТ «ЛиНОС» не є метою кредиторів, про що було неодноразово заявлено. Кредитори ніколи не претендували ні на збагачення за рахунок ВАТ «ЛиНОС», ні на його привласнення, але не можуть миритися і з тим, що роками не погашається борг, ігноруються судові рішення та накази. Зважаючи на неодноразові публічні заяви керівників ВАТ «ЛиНОС» про те, що підприємство вирішило проблему внутрішніх боргів і що ці борги становлять незначну суму, та виходячи з того, що всупереч законодавству і документам, які представлені в суд, боржник намагається взагалі відмовитись від виконання боргових зобов'язань, кредитори вимагають належного оформлення зобов'язань ВАТ «ЛиНОС» перед кредиторами із повним обсягом юридичної відповідальності. Ніякої політизації, про яку йдеться у зверненні керівників «ЛиНОСу» до Президента, навколо банкрутства кредиторами не створюється.

Проте спільна позиція комітету кредиторів не знайшла підтримки з боку керівництва «ЛиНОСу» та державних органів. Мало того, Фонд держмайна України, маючи ухвалу арбітражного суду від 15.07.97 року про заборону вчиняти будь-які дії щодо відчуження та зміни статусу акцій ВАТ «ЛиНОС», які перебувають у державній власності, до вирішення судом справи та ухвалу про поновлення провадження у справі банкрутства, один за одним оголошує конкурси з продажу пакетів акцій боржника. При цьому значно занижується розмір його внутрішньої заборгованості. Але ж згадаймо, що саме ФДМ у вересні 1996 року втрутився у судову справу щодо банкрутства «ЛиНОСу», запевняючи, що питання погашення боргу буде вирішене на урядовому рівні у вересні-жовтні 1996 року. Та через два роки Кабінет міністрів, котрий, як ви пам'ятаєте, доклав рук до виникнення нинішньої проблеми, листом начальника Управління з питань паливно-енергетичного комплексу В. Чернишова від 20.04.98 року вимагає від ВАСУ припинення провадження у справі про банкрутство «ЛиНОСу». (То що, «гра в наперстки» стала вже національним видом спорту? Хто ж тоді голова федерації та президент Національної ліги гравців у наперстки? — **С. Л.**). Цілком очевидно, що далі органам влади просто нікуди було відступати. Зокрема, некомерційні конкурси з продажу 40 відсотків акцій «ЛиНОСу» незмінно закінчувалися невдачею, і всі вже втратили надію на їх позитивне завершення. До того ж кредитори домоглися від суду припинення протизаконного продажу 5 % акцій «ЛиНОСу» номіналом в одну копійку за ціною 4 копійки, які тут же перепродувалися біржовими ділками по 23 копійки та давали відповідний зиск. Зверніть увагу: чиновники, дбаючи про свої інтереси, та не зважаючи на відому судову ухвалу від 15.07.97 року, протизаконно продавали акції невеликими пакетами, фактично їх розпорошували та знецінювали, бо й справді, кому кортить купувати інвестиційний пакет акцій підприємства, яке фактично простоює п'ять років та руйнується? Отож у відкритий бій із кредиторами пішла

«Група швидкого реагування»

Відтак Президент України Л. Кучма у зв'язку з розглядом у ВАСУ справи про банкрутство ВАТ «ЛиНОС» доручив розібратися із ситуацією першому віце-прем'єр-міністру А. Голубченку, який 30 липня 1998 року видав розпорядження про створення робочої групи для вивчення причин виникнення заборгованості «ЛиНОСу» перед зовнішніми і внутрішніми кредиторами та наслідків прийнятих рішень щодо задоволення їх вимог. До її складу увійшли заступник голови Агентства з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій С. Варгіч (як керівник групи), замміністра Кабміну В. Іващенко, замміністра юстиції Л. Єфіменко, замначальника ГоловКРУ Н. Хлус, начальник управління Мінекономіки В. Кіріняченко, начальник управління Національного агентства з питань реконструкції та європейської інтеграції В. Полив'яний, начальник управління Держнафтогазпрому М. Кальченко, перший заступник начальника головного управління МВС В. Гарлицький, начальник відділу ФДМ С. Феоктистова, заступник начальника управління Мінфіну О. Бурдюг, представники СБУ та Генпрокуратури за згодою. Як бачите, склад групи доволі серйозний, та комітет кредиторів, сподіваючись на справедливе і законне вирішення цієї справи, побоюється, що на ВАСУ буде чинитися тиск з боку найвищих посадових осіб. Бо, скажімо, як можна трактувати такий-от пункт із плану-графіка здійснення термінових заходів, спрямованих на виведення ВАТ «ЛиНОС» з кризового стану, що підготовлений на доручення Кабміну Держнафтогазпромом України: «Звернутися з клопотанням до Верховної Ради України з питання сприяння скасуванню ухвали ВАСУ від 15.07.1997 року як такої, що є протизаконною»? Відповідальність за виконання цього доручення покладається на сам Кабмін. Але у зв'язку з цим виникає не просто запитання, а подивування: у нас судова влада ще незалежна, чи вже ні? Мало того, наступним пунктом цього графіка вже безпосередньо голові ВАСУ Д. Притиці та міністру юстиції С. Станік доручається «привести до відповідності закону рішення (ухвали), які було прийнято по справі № 45/8, повернутися до натурального погашення боргу ВАТ «ЛиНОС» в обсягах, які виходять з первісно визначеного боргу, та припинити справу № 45/8 про банкрутство ВАТ «ЛиНОС». Неадекватність такого підходу очевидна, зважаючи на те, що існує Указ Президента України про прискорення банкрутства як засобу погашення боргів та створення відповідальних господарів народногосподарських підприємств. Виходить, з одного боку, є ідеологія прискорення банкрутства, а з іншого, коли є зацікавленість чиновників, є ідеологія протизаконної протидії банкрутству? Цікаво, як такі вказівки узгоджуються із Конституцією чи Законами України «Про власність», «Про підприємництво», «Про арбітражний суд»? Гадаю, що ніяк. Практично ця комісія намагається підмінити суд, даючи йому вказівки, як вирішити судову справу і які рішення, на її думку, треба прийняти. А, може, ми вже перейшли до авторитарного режиму, коли суд є тільки ширмою для реалізації вказівок диктатури? Не хочеться в це вірити, і сподіваємося, що судова система не зважатиме на можливий тиск з боку «групи швидкого реагування» і суд матиме можливість у відповідності із його призначенням ухвалити об'єктивне і неупереджене рішення. А комісія за своїм прямим призначенням ретельно вивчить справжні факти та обставини і встановить, чиїми доходами та якою мірою саме ними спричинені відповідні борги і де осіли вилучені кошти. Чи робочу групу такі «дрібниці» не цікавлять? Гадаю, що суспільство навряд чи влаштує інша розв'язка, бо завтра на місці того ж таки «Агрокомплексу» може опинитися будь-яка інша фірма чи громадянин.

А у випадку із «ЛиНОСом» це незмінно призведе до остаточного занепаду нафтогіганта. І не в останню чергу тому, що, зіткнувшись із цинічним порушенням власних прав, давальці вже кілька років відмовляються поставляти нафту на підприємство. Який інвестор повірить тим, хто спочатку не виконував договорів, згодом рішень суду та ще й намагається чинити тиск, щоб уникнути відповідальності? Крім того, кредитори, які погодилися зафіксувати розмір боргу та відмовилися від його подальшого нарощування, у цій сиутації обов'язково згадають і про справжні його розміри, і про збитки, і про пеню. Отож, на нашу думку, робоча група має переконати кредиторів у тому, що надалі борг неухильно погашатиметься та будуть створені умови для виведення підприємства з кризи (скориставшись при цьому падінням світових цін на нафту). Ми ж, у свою чергу, невдовзі повернемося до цієї теми: сподіваємося, що це буде матеріал про те, як Лисичанський НПЗ розраховується з боргами...

Сергій ЛАВРЕНЮК.

P. S. **Коли матеріал було підготовлено до друку, бюлетень «Вікно в Україну» № 165 повідомив, що за інформацією «України молодої» під час відвідання АТ «ЛиНОС» Валерій Пустовойтенко доручив СБУ «прослідкувати діяльність» кредиторів АТ, за заявою яких в арбітражному суді розглядається справа про банкрутство підприємства.**

У номер

● *Запоріжжя*

Розблокувати борги допоможе вексель

Згідно з розпорядженням голови Запорізької обласної держадміністрації Володимира Куратченка та на виконання рішення другої сесії обласної ради спеціальний вексельний комітет облдержадміністрації розпочав прийом заявок від суб'єктів підприємницької діяльності та бюджетних організацій на проведення фінансового заліку по боргах перед обласним бюджетом з податків і зборів.

Запровадження вексельної схеми погашення заборгованості і випуск в обіг векселів облдержадміністрації, за словами заступника її голови Олексія Литвина, ні в якому разі не призведе до зменшення надходжень до обласного бюджету «живих» грошей, має розблокувати «енергетичні борги» бюджету (він за електропостачання шкіл та лікарень заборгував 6 мільйонів гривень, а тим часом Запорізька АЕС бюджету — близько 200 мільйонів), погасити заборгованість у дотаціях та пільгах для різних категорій населення (тут за електроенергію борг обласного бюджету становить 5 мільйонів гривень) та сприяти розв'язанню найсерйознішої проблеми з погашення майже 200-мільйонної заборгованості області за спожитий газ.

За словами Олексія Литвина, запровадження векселя — «не найкраще рішення, але найкраще із вимушених рішень» за нинішнього фінансового стану в державі.

● *Полтава*

Консультації для малого бізнесу

Упродовж п'яти років на Полтавщині реалізується близько 20 проектів програми «Трансформ», якими уряд Німеччини сприяє процесам розвитку економіки області. Малим і середнім підприємствам надається консультативна допомога щодо підприємницького і технічного менеджменту, приватизації підприємств та реструктуризації сільського господарства. Завдяки впровадженню німецьких проектів в області спостерігається певне зростання зовнішньоторговельного обороту, залучаються іноземні інвестиції.

● *Кіровоград*

Щоб знали нащадки

Пам'ятний знак у вигляді хреста встановлено на подвір'ї Кіровоградського міськвиконкому. Відтепер він нагадуватиме кіровоградцям про Свято-Успенський п'ятипрестольний кафедральний собор, який раніше стояв на цьому місці і був його справжньою архітектурною окрасою.

Собор зруйнували 1945 року за рішенням тодішньої влади, а згодом звели будинок, у якому розміщувався обком КПУ.

«У Лесі» — європейський смак

Приватна справа

Коли потрапиш у Борщів, що на Тернопільщині, підсвідомо станеш порівнювати і оцінювати сферу обслуговування приватної та державної форм власності. Бо в одних і тих самих економічних умовах контраст разючий і на користь приватника: відразу впадає в око не лише європейський дизайн, комфортабельність та комплексне поєднання необхідних послуг, а й широкий асортимент, висока культура, оперативність обслуговування і піклування про зручності клієнта.

Комплекс «У Лесі» Богдана Федорчука хоч і розташований у провінційному містечку, проте йому може позаздрити навіть «крутий» бізнесмен зі столиці. Та найбільше це місце приваблює тих, хто подорожує. Колишній голова колгоспу, а нині підприємець, спираючись на власний і запозичений за кордоном досвід, передбачив ледь не все необхідне — бар, готель, автозаправку, магазин, ігрові майданчики для дітвори, затишні куточки відпочинку і навіть чисту джерельну воду з файно облаштованої криниці. А за потреби й медична допомога буде тут як тут.

На теренах краю Богдан Петрович відкрив уже три таких кемпінги. Та у перспективі планує мати вісім. І керувати цим багатоглузевим господарством (бо ще є городництво, підсобні цехи!) Богдану Федорчуку допомагає дружина Леся, ім'ям якої і освячено перший споруджений комплекс для обслуговування туристів, гостей району. До слова, сім'я підприємців Федорчуків справно платить податки у місцеву казну, створює нові добре оплачувані робочі місця, на практиці доводить, що і в Україні подорожніх автомобілістів можуть приймати за європейськими стандартами. А якщо взяти до уваги й подільський менталітет — виняткову гостинність, то закоханих «У Лесю» буде дедалі більше.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Фото автора.

Суперечки міськради з прокурорами...

Портрет кризи в інтер'єрі

З ПРИВОДУ рішень Житомирської міськради про місцеві податки і збори прокурори області й міста вже підготували цілу низку протестів.

Серед місцевих податків і зборів найбільшу частку становить комунальний податок — за рік заплановано зібрати 1 мільйон 231 тисячу гривень. За сім місяців надійшло трохи більш як мільйон. Якщо дослівно цитувати протест прокурора й контраргументи міськради з приводу стягнення цього податку, пересічний читач просто заплутається. Якщо викласти спрощено, суть ось у чому. Підприємства щомісяця мають перераховувати з кожного середньоспискового працівника в бюджет міста 1 гривню 70 копійок. Так було, і проблем особливих не виникало, поки підприємства більш-менш працювали. Але коли вони простоюють або ледь-ледь жевріють, у депутатів міськради виникає чимало запитань.

Приміром, у завода «Електровимірювач» недоплата по комунальному податку становить 44 тисячі гривень. Сума для підприємства, де за списками й сьогодні більше двох тисяч чоловік, начебто й невелика. Але насправді працює там небагато людей, бо підприємство ледь дихає. Сума комунального податку включається в собівартість продукції, а якою вона буде, якщо треба платити й за тих, хто давно на роботу не ходить? Стосується це й деяких інших підприємств міста. Загалом по області, між іншим, до тих великих колективів, які простоювали з початку року, влітку додалися нові...

Наприкінці минулого року депутати міськради на сесії внесли корективи в попереднє рішення про стягнення комунального податку. Воно було доповнене словами «в еквіваленті повної зайнятості», які міняли сам принцип нарахування цього податку: платити за всіх тих, хто фактично працює. А прокурор переконаний, що показник середньоспискової чисельності в еквіваленті повної зайнятості використовується лише для визначення середнього розміру зарплати загалом по підприємству, отже рішення міськради треба скасувати.

Якщо не зупинятися на формальних аргументах суперечки цих двох сторін, а копнути глибше, то всю нинішню ситуацію взагалі важко узгодити з будь-яким законом: багато робітників начебто мають роботу, а фактично всі вже забули, що таке година пік на міському транспорті — нікуди спішити на зміну...

Наявні порядки відрахування ринкового й готельного зборів, зборів за видачу дозволів на розміщення об'єктів торгівлі та за паркування призводили до протестів прокурора.

Суперечка з приводу ринкового збору вже в матеріалах, які прокуратура передала до суду. Суть у тому, що міськрада вирішила: 70 відсотків цього збору негайно перераховується в бюджет, 30 відсотків залишається в розпорядженні тих, хто його сплатив. А прокурор вважає, що ринковий збір має повністю надходити до бюджету. Депутати міськради з цим не погоджуються, в міськфінвідділі посилаються на одну із статей відповідного декрету Кабінету міністрів, з якої випливає, що органи місцевого самоврядування самостійно встановлюють і визначають порядок сплати місцевих податків і зборів. Мовляв, що ж ми порушили? А найголовніший аргумент такий: який же буде сенс працівникам ринків стягувати ринковий збір, якщо все до копійки забиратиме місцевий бюджет? Головне — контролювати, аби негайно перераховували те, що належить місту, і правильно використовували гроші, що залишаються в розпорядженні ринків. Бо якщо забирати все, а потім повертати, то чи дочекаються того повернення ринки в умовах нинішньої специфіки дефіцитного розподілу бюджетних коштів?

Таке і з розподілом збору за паркування. Хто ж стягуватиме гроші з власників машин, якщо все до копійки забиратиме бюджет? Ділитися, аби стимулювати надходження коштів, вирішили і з готельним збором, навіть платою за видачу дозволів на розміщення об'єктів торгівлі.

На щастя, не виникло проблем з прокуратурою з приводу податку з реклами. За рік має надійти 5 тисяч 400 гривень. Майже стільки — 5500 гривень — сподіваються одержати за видачу ордерів. Навіть від власників собак намічено одержати більшу суму — 6 тисяч гривень. Щоправда, за сім місяців надійшло трохи більше третини...

Всього за нинішній рік передбачено зібрати 2 мільйони 870 тисяч гривень місцевих податків і зборів. За сім місяців уже надійшло 1 мільйон 780 тисяч гривень.

Але що ця цифра порівняно з тим, що недоплата підприємств — більш як 16 мільйонів гривень, а все через спад виробництва. Чверть усіх надходжень до бюджету — то навіть не гроші, а взаємозаліки. Втім, серед дірок з власних надходжень до бюджету найбільшу увагу привернула така: прибуткового податку з громадян недобрано більш як півтора мільйона гривень — це 130 відсотків запланованого. Зате з ринкового збору річних призначень вже майже досягнуто, а зі збору за видачу дозволів на розміщення об'єктів торгівлі — значно перекрито.

В цих цифрах — портрет кризи.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Не хочеш їздити — ходи пішки

Понад двадцять автомобілів службового користування вилучили правоохоронці області у керівників підприємств, котрі заборгували кошти до бюджету, Пенсійного та Чорнобильського фондів.

Увесь «експропрійований» парк легкових автомобілів буде реалізовано через торговельну мережу, а виручені гроші поповнять бюджет.

Ці та інші заходи, спрямовані проти порушників законодавства, здійснюються під особистим контролем голови облдержадміністрації Анатолія Даниленка. Щосуботи він вивозить усіх керівних обласних чиновників та боржників у глибинку області, щоб вони «подивилися в очі народу». Там відбуваються й засідання колегії облдержадміністрації.

А наслідок «слухань» — зменшення недоїмки до Пенсійного фонду на 4 мільйони гривень.

На жаль, це краплина у гривневому 100-мільйонному морі боргу перед пенсіонерами області...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Від першої особи

Ні підприємству, ні державі...

Директор рівненської фірми «Либідь» Юхим Герман —людина освічена, сучасна, підприємець, котрий, так би мовити, постійно тримає руку на пульсі життя.

— Що дає підприємству скасування згідно з Указом Президента відрахувань до Чорнобильського фонду? А практично нічого! Ні підприємству з цього великого зиску немає, ні державі. Давайте будемо рахувати разом. При загальному фонді зарплати у 300 тисяч гривень я завдяки Указу заощаджу за рік якийсь десяток тисяч. Воно, звичайно, і десять тисяч, як мовиться, під ногами не валяється, та це не розв'язання проблеми. Головне — вивести економіку з «тіні». Бо в багатьох випадках «офіційна» заробітна плата — через банк — становить копійки, а основний заробіток виплачується «повз державу». Уряд б'ється над тим, як «вичавити» з платників податки, незабаром, мабуть, саджатимуть керівників підприємств до боргової ями. А задля того, щоб виправити становище, достатньо лише зменшити податковий тиск...

... Дещо інше забарвлення мала розмова кореспондента з **генеральним директором ВАТ «Рівнехліб» Леонідом Василюком:**

— За перше півріччя, — каже Леонід Петрович, — обов'язкові платежі у нас становили 752 тисячі гривень, у тому числі до Чорнобильського фонду — 60 тисяч гривень. Багато це чи мало? На ці 60 тисяч ми можемо купити 120 тонн борошна вищого гатунку і мати з нього 150 тонн булочних та кондитерських виробів. Отже, це не дрібниці: скасування «чорнобильських» відрахувань заощадить чимало коштів. Хоча це не основний «тягар». Ось податку на додану вартість ми сплатили за півроку понад 350 тисяч гривень. Чим не «резерв» для наступних кроків Президента і законодавців?!

Свою думку з приводу вищезазначеного питання висловив і **керівник фірми «Ріко» Богдан Лимар, він же — голова Ради підприємців Рівного:**

— У мене таке враження, — сказав пан Богдан, —що нинішні наші податки (їх кількість і якість) — це результати поїздок наших урядовців по закордонах далеких і близьких. Хтось побачив, які податки справляють з громадян в одній державі, — давай їх до нас, в Україну. Хтось ще «щось» привіз... От і назбиралося — ні дихнути, ні охнути. Тож з цього приводу не раз вже казав і ще скажу: посадіть, шановні наші державні мужі, Петрика-першокласника і дайте йому в руки калькулятор. Нехай Петрик зробить елементарну математичну дію: поділить суму ставок податкових зборів на два. Всього-на-всього. А потім одну «половинку» скерують законодавчо до нас, платників. І тоді побачите, чи потрібно буде «вибивати» податки, чи вони попливуть до державної скарбниці самі...

А щодо скасування «чорнобильських» відрахувань, то нехай бухгалтер Валентина Яківна підтвердить: це —дрібниця...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Між двома ударами молотка

Що засвідчили перші біржові торги з реалізації сільгосппродукції у Миколаєві

А ТЕ, ПЕРЕДУСІМ, що і продавцям, і покупцям слід ще опанувати мистецтво цивілізованої торгівлі через біржі, яка є основною у багатьох країнах світу. Втім, навряд чи можна вважати, що перший млинець вийшов глевкий, адже ще донедавна селянин знав, даруйте, одне, «мистецтво» — обов'язкові поставки зерна державі. А тут — вільні торги, коли в ціні слід визначитися, аби мати зиск, не прогадати між двома ударами молотка...

Однак про все — по порядку. Основою для нинішніх торгів стало рішення Миколаївської облдержадміністрації щодо погашення сільгосппідприємствами боргів перед Пенсійним фондом зерном. Але не для того, аби потім видавати його пенсіонерам чи продавати за «живі» гроші. Ті ж гроші, розсудили резонно, можна куди скоріше одержати через біржові торги. Обрали для цього Чорноморську товарну біржу АПК, що вже мала певний досвід роботи з виробниками сільгосппродукції. Вона уклала відповідну угоду з облуправлінням Пенсійного фонду, начальник якого Наталя Єфремова й стала на торгах брокером, тобто продавцем зерна. На торги завітали, однак, представники досить широких ділових кіл — керівники КСП й агрофірм, райсільгоспуправлінь, заготівельних організацій, переробних, хлібопекарних підприємств. Хтось вирішив взяти участь в отих торгах, а хтось — просто придивитися до нової справи, зробити для себе висновки на майбутнє.

І ось — перші удари молотка. До продажу пропонується чимала партія борошна вищого гатунку, затареного у мішки. Ціна — 550 гривень за тонну.

— 550 гривень — раз! 550 гривень — два! 550 гривень — три!

Паузи між ударами доволі тривалі, всі у залі позирають один на одного — чи «клюне» хтось? Ні, не знайшлося бажаючих. Довелося, отож, цю партію борошна з торгів зняти. Те ж саме сталося ще з однією партією борошна — вже першого сорту й, відповідно, за дещо нижчою ціною, — з фуражним горохом...

Та ось, нарешті, й перша результативна біржова операція: продано 5 тисяч тонн фуражного ячменю — по 100 гривень за тонну. А далі — знову «осічка»: так і не вдалося реалізувати 1800 тонн пшениці п'ятого класу, попри те, що ціну на неї в ході торгів знизили з 150 до 140 гривень за тонну. Куди вже нижче? Хоча, невдовзі виявилося, декого нужда змушує віддавати вирощене й за нижчу ціну: 2300 тонн пшениці того самого п'ятого класу таки було реалізовано — по 56 доларів за тонну. Здійснилися й угоди щодо 1000 тонн фуражного ячменю, лише тоді, правда, як ціну продавці знизили до 43 доларів за тонну. Це, засвідчила реакція присутніх на торгах виробників продукції, багатьох розчарувало: як тоді рентабельно вести зернове господарство? За що купувати добрива, засоби захисту рослин, пальне, техніку, запчастини до неї?

Та чи не найбільше розчарування викликала угода про продаж Пенсійним фондом 973 тонн високоякісної продовольчої пшениці третього класу Миколаївському комбінату хлібопродуктів та одному з хлібозаводів за ціною 200 гривень за тонну. Присутній на торгах голова правління відомого в регіоні КСП «Ольвія» Очаківського району Федір Іванов прокоментував це так:

— Наше господарство могло б продати десь тонн з 500 пшениці третього класу, однак за ціною не нижче як 240 гривень за тонну. А 200 гривень — то явно собі на збиток. Доведеться, отож, зачекати, поки ціни піднімуться. А ще краще, переконалися з досвіду, переробити зерно на борошно. Й не обов'язково, думаю, іти на біржові торги, треба шукати й інші канали.

Це, однак, думка виробника. А безпосередні учасники угоди — представники комбінату хлібопродуктів та Пенсійного фонду — на даному етапі задоволені. Перші — бо придбали зерно за порівняно низькою ціною й, отже, можна буде мати солідний власний зиск після його переробки й реалізації вже готової продукції —хлібобулочних виробів. З огляду на це, певно, щойно подали заявку на таку саму кількість зерна. А другі — бо вторгували одразу майже 195 тисяч гривень «живих» грошей, які так необхідні для виплати пенсіонерам уже сьогодні. Завтра, правда, й Пенсійний фонд, цілком імовірно, на таку угоду вже не піде — все залежатиме від кон'юнктури ринку.

А її треба вивчати, безумовно, повсякчас. Й не тільки у власному регіоні. Багато хто вважає за доцільне налагодити контакти із західними областями України, які мають потреби у високоякісному зерні для хлібопекарної промисловості. А ще — з відповідними структурами ближнього зарубіжжя, зокрема Росії й Білорусії, де, відомо, нині недорід і власним зерном попит, очевидно, не буде задоволено. Отож тамтешній ринок варто не прогавити, бо ж туди таки прийдуть звідкись продавці. А сьогоднішні ціни на світовому ринку на пшеницю третього класу відомі — 130—140 доларів за тонну. Й отой мінімум у 240 гривень, що його називав Ф. Іванов, таки справді може бути, якщо відкинути витрати, пов'язані з реалізацією збіжжя за кордон, більш-менш прийнятною ціною всередині нашої країни.

Але ж ось реалії — 200 гривень за тонну. Ну, вважають учасники торгів, це, по-перше, тільки початок, масова реалізація врожаю-98 ще попереду. По-друге — в даному випадку хтось, очевидно, грав на зниження ціни, бо, певно, не сидить на «голодній пайці». Та ще й нужденність Пенсійного фонду при цьому у власних інтересах використав. Нарешті, якщо біржа не шукатиме солідніших клієнтів, котрі враховували б світові ціни й не вважали їх для себе надто обтяжливими, то є ще й прямі контакти «виробник—споживач»: саме цим каналом, ймовірно, нині поки що й буде реалізовано більшу частку зерна.

Втім, керуючий Чорноморською товарною біржею АПК Руслан Черепенко вважає, що його фірма здатна перебрати на себе реалізацію немалої кількості вирощеного в регіоні збіжжя. Саме з цією метою тут уклали угоду з американською компанією «Кемонікс» на роботу за спільною програмою, створюючи сприятливі умови для брокерів-іноземців, гарантуючи надійність контрактів, котрі укладаються на біржі. Відтак є надія, що вона, біржа, таки може стати посередником укладання угод, який викликатиме у аграріїв не скепсис, а задоволення.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Оголошення

Арбітражний суд Хмельницької області (м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 174-Б від 7.04 1997 року про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Забудовник».

Юридична адреса: Хмельницька обл., м. Городок, вул. Войкова, 6.

Банківські реквізити: р/р 467505 у Городоцькому відділенні Промінвестбанку.

ЗАО страховая компания «Вексель—Юг» ЗАО страховая акционерная фирма «СИФИЯ»

сообщают, что общее собрание акционеров состоится 29 октября 1998 года в 11 часов по адресу: г. Одесса, ул. Куйбышева, 37/1.

Повестка дня:

1. Утверждение новой редакции устава.
2. Разное.

Правление.

Державна податкова інспекція у м. Кузнецовськ Рівненської області повідомляє, що арбітражний суд Рівненської області порушив справу про банкрутство кооперативу «Доц» № 8/251-Б.98 (265921, Рівненська обл., м. Кузнецовськ, р/р № 26008301390020 ПІБ, МФО 333302, код ЗКПО 6949857).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються судом у місячний термін з дня опублікування оголошення за адресою: 266023, м. Рівне, вул. Відінська, 10.

Арбітражний суд Донецької області порушив справу № 18/42Б про банкрутство АТ «Джаной» (м. Донецьк, вул. Панфілова, 15); р/р 26003980723 в Донецькій обл. дирекції УСБ, МФО 334011, код 20378746.

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Кременчуцька об'єднана державна податкова інспекція Полтавської області повідомляє, що арбітражним судом Полтавської області порушено справу про банкрутство:

— ПП «Арсенал», юридична адреса: м. Кременчук, квт. 278, б. 15, кв. 79, р/р 260019801102 в Кременчуцькому відділенні АКБ соціального розвитку «Укрсоцбанк», МФО 331144. Справа № 8/111.

Претензії кредиторів і заяви санаторів подавати до арбітражного суду (м. Полтава, вул. Зигіна, 1) в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Донецкой области возбуждено дело № 4/25-Б о признании банкротом акционерного общества закрытого типа «Донсервис» (342010, Донецкая область, г. Константиновка, пл. Победы, 13, р/с 26005191057 в филиале КБ «Приватбанк», МФО 335269, код ОКПО 23423281).

Всем кредиторам АОЗТ «Донсервис» с заявлениями обращаться в арбитражный суд Донецкой области по адресу: 340105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34, в течение одного месяца с момента публикации объявления.

ДО ВІДОМА АКЦІОНЕРІВ АТЗТ «БІЛОЦЕРКІВРОЗОПТТОРГ»

Правління ЗАТ «Білоцерківрозоптторг» повідомляє про проведення річних загальних зборів за підсумками 1997 р., що відбудуться 30 жовтня 1998 року в приміщенні м-ну «ГЕРМЕС» за адресою вул. Піщана, 5/7 о 12 годині, реєстрація з 8 до 10 години.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт правління за 1997 р. Основні напрями діяльності на 1998 р.
2. Внесення змін до статуту.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Різне.

Довідки за тел.: 5-24-55, 5-59-36.

Дослідний завод ІНМ НАН України, (юридична адреса: м. Київ-74, вул. Автозаводська, 2) повідомляє про закриття поточного рахунку виробництва «Синтез» — філії дослідного заводу ІНМ НАН України у зв'язку з реорганізацією.

Претензії кредиторів приймаються у встановлений законом строк.

Тендерний комітет управління охорони здоров'я Черкаської обласної державної адміністрації

повідомляє, що 22 грудня 1997 року відбулися міжнародні торги (тендер) з придбання спірального комп'ютерного томографа для Черкаської обласної лікарні.

Тендерні пропозиції надіслали зарубіжні фірми «Тошиба», «Елсінт», «Філіпс», «Дженерал електрик» та ТОВ «Укрмед». Переможцем тендера визнано ТОВ «Укрмед», яке запропонувало спіральний комп'ютерний томограф японської фірми «Шимадзу» за найнижчою ціною і найвигіднішими умовами поставки.

27 жовтня 1998 року відбудуться позачергові збори акціонерів Оржицького ВАТ «Агропромтехніка» за адресою:

Полтавська область, Оржицький район, с. Заріг (Будинок культури).

Початок зборів о 12-й годині, реєстрація акціонерів з 9-ї години.

Порядок денний:

1. Вибори голови та членів спостережної ради.
2. Вибори голови та членів ревізійної комісії.
3. Вибори голови правління.

Для участі у зборах потрібно мати документ, що посвідчує особу, доручення, завірене належним чином.

Правління Оржицького ВАТ «Агропромтехніка».

Арбитражный суд Республики Крым (г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 4085-11 о банкротстве МЧП «Золотая звезда» (334270, г. Алушта, ул. Ленина, 39-37, директор Плющев Д. В.).

Претензии кредиторов и санаторов принимаются Арбитражным судом на протяжении месяца со дня публикации объявления.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бул. Пушкина, 34) возбудил дела о банкротстве:

— № 18/18б общества с ограниченной ответственностью научно-производственной фирмы «Янус» (340086, г. Донецк, ул. Артема, 41/501), р/с 58185703 в Калининском отделении АК ПИБ г. Донецка, МФО 334453;

— № 18/17б закрытого акционерного общества «Укрстройсервис», 340050, г. Донецк, р/с 26001184708001 в КБ Приватбанка г. Донецка, МФО 335496.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● Київ

Майже на сто років випередив своїх сучасників

український математик Георгій Вороний. Адже істинне значення заснованих ним нових напрямів у галузі теорії чисел розкривається лише в наш час. Саме тому Міжнародна конференція з аналітичної теорії чисел і розшарування простору, що відкрилася в столиці України, присвячена 130-річчю від дня народження видатного українського вченого.

Наукові роботи Георгія Вороного набули особливо великого значення в останні двадцять років. Це пов'язано з бурхливим розвитком таких актуальних напрямів науки, як комп'ютерна графіка, розпізнавання образів, створення штучного інтелекту, екологія, молекулярна біологія, радіаційна фізика, космологія, хімічна інженерія, фізична хімія.

● Одеса

«Самсунг» — за урожай

Голова Одеської облдержадміністрації Сергій Гриневецький видав розпорядження про преміювання працівників АПК за досягнення найкращих показників у вирощуванні та збиранні врожаю ранніх зернових. Серед нагороджених телевізорами марки «Самсунг», відеомагнітофонами й просто магнітофонами комбайнери Іван Решетник, Микола Полубуткін, Федір Дезан, Іван Шоляк, Петро Коса та Павло Єрибакан, керівники КСП Микола Іваненко, Володимир Петренко та Ольга Вовченко. Визначено й райони-переможці: Кілійський, де зібрано з кожного гектара по 33,3 центнера збіжжя, Саратський — по 29,5, Овідіопольський — по 29 центнерів.

Харківський дах кращий

ПЕРШИЙ в Україні завод з виробництва покрівельних матеріалів і водостічного обладнання з листового металу із полімерним покриттям, відомого більше під назвою «металочерепиця», відкрито в райцентрі Печеніги Харківської області.

Вітчизняний стиль

Пуск підприємства став можливий завдяки участі в його створенні англійських інвесторів і фінських партнерів. Воно оснащене сучасним високотехнологічним обладнанням, на якому випускається аналогічна продукція в багатьох європейських країнах. Автоматична лінія здатна виробляти за день більш як десять тисяч квадратних метрів покрівлі різних кольорів і відтінків для житлового та промислового будівництва.

Так звана металочерепиця відрізняється від інших видів покрівлі не тільки привабливим зовнішнім виглядом, а й вигідними технічними характеристиками. Наприклад, вона набагато легша від модного нині шиферу, вдвічі довговічніша, ніж він.

До останнього часу металочерепицю завозили до України, як правило, з Польщі та Прибалтики. Із введенням у дію заводу в Печенігах вона стане доступніша в ціні. Замовлення на новий харківський покрівельний матеріал уже надходять не тільки від вітчизняних будівельних організацій, а й з Росії, Казахстану, Вірменії та інших країн СНД. До того ж найближчим часом адміністрація підприємства має намір відкрити в кількох регіонах України свої торговельні представництва, де можна буде замовити продукцію за заводськими цінами.

Введення в експлуатацію нового заводу не тільки розв'язує проблему випуску порівняно недорогого та надійного будівельного матеріалу, а й створює додаткові робочі місця. Крім того, орієнтація харківських властей на розміщення високорентабельних виробництв у промислово нерозвинених і дотаційних районах зменшить кількість таких районів-жебраків. Адже робота і випуск високоліквідної продукції лише на одному такому підприємстві дадуть змогу поповнити місцеві бюджети, розв'язати багато соціальних завдань, що стоять перед районною адміністрацією.

Микола КОСИЙ.
Харків.

І потечуть пивні ріки...

Співробітництво

ВАТ «Пивобезалкогольний комбінат «Славутич» (Запоріжжя) уклав угоду про співробітництво з міжнародною корпорацією «Балтік Беверіджіс Холдинг». Результатом цього стало введення в дію реконструйованої лінії розливу потужністю 60 тисяч пляшок на годину. А також встановлення 24 нових комбі-танків (ємкостей для бродіння пива) по 40 тисяч декалітрів кожен та 6 прес-танків для зберігання готової продукції. Це дало змогу вже нині контролювати майже 13 відсотків пивобезалкогольного ринку країни, виготовляючи 1 млн. декалітрів пива на місяць.

Генеральний директор ВАТ ПБК «Славутич» Петро Перетятько та президент корпорації «Балтік Беверіджіс Холдинг» Крістіан Шмідт наголошують, що цього року планується випуск нової сім'ї сортів пива європейського рівня. Першим на цьому шляху стало світле пиво «Славутич Екстра», яке за якістю не поступається відомим всьому світові маркам.

На знімках: оператор Ганна Походєєва за допомогою комп'ютера контролює параметри варки пива; різні сорти пива «Славутич».

Фото Бориса ДВОРНОГО (ДІНАУ).

Нові технології

Підкорюючи вітер

Чого-чого, а вітрів у приазовських степах вистачає. Фахівці підрахували, що на 10-метровій висоті їхня середньорічна швидкість дорівнює 6,1 метра за секунду. Коли у березні 1996 року Президент України підписав Указ про державну вітроенергетику, то не оминули увагою і Донеччину. Незабаром підшукали й місце для будівництва першої в регіоні вітрової електростанції — на узбережжі Азовського моря в Новоазовському районі. Для координації майбутніх робіт було створено виробничо-енергетичне об'єднання «Вітроенергопром».

Саме ця організація й стала замовником цілого комплексу з 478 вітряків. Потужність кожного — 50 мегават на годину. Загалом вони зможуть вливати в електроенергетику Донбасу близько 200 мільйонів кіловат на рік. Цього вистачить, аби забезпечити потреби в електроенергії Новоазовського району. Отже місцеві сільськогосподарські та інші підприємства у майбутньому позбавляться так званого віялкового вимикання напруги.

Нині на місці майбутньої вітроенергостанції повним ходом ідуть роботи. Перший пусковий комплекс із 12 вітрових агрегатів планувано ввести в дію вже у вересні поточного року. Вся станція стане до ладу в 2002 році. Виробляє агрегати дніпропетровський «Південмаш», комплектувальні надходять від 40 різноманітних підприємств України. Генеральним підрядником виступає Донецьке виробниче об'єднання «Новатор», яке стало піонером такого будівництва, бо аналогів йому на Донеччині поки що немає.

У нової справи добрі перспективи, адже довжина прибережної частини краю перевищує 150 кілометрів. На черзі — будівництво аналогічних вітроенергостанцій у Володарському та Першотравневому районах Донецької області.

Валерій ШЕПТУХА.
Донецька область.

Шахтар спить — вугілля йде (на-гора)

Сесія Луганської обласної ради прийняла заяву стосовно довготривалого пікетування представниками гірників шахт імені Баракова та «Суходольська-Східна» державної холдингової компанії «Краснодонвугілля» приміщення обласної держадміністрації та облради. Депутати, йдеться у заяві, з розумінням ставляться до соціальних проблем шахтарів і, зокрема, до їхньої головної вимоги — погашення заборгованості у зарплаті, пенсіях та регресних позовах. Однак усі дії пікетувальників щодо вирішення згаданих проблем мають бути у рамках законодавства. А ще — з урахуванням зусиль місцевої влади, які спрямовані на пошук шляхів виходу із ситуації, що склалася. Так, завдяки сприянню облдержадміністрації колективу шахти вже виплачено зарплату за півтора місяця і вирішено ряд технічних питань. Подібні дії з розумінням сприйняті на самій шахті, колектив якої не підтримав пікетувальників. Більше того — за відсутності пікетувальників шахта імені Баракова збільшила видобуток вугілля у п'ять разів(!), довівши його до 1000 тонн на добу...

Водночас сесія обласної ради відзначила, що ситуація у вугільній галузі регіону залишається складною, а всі заходи щодо виведення її з кризи, до яких вдаються облдержадміністрація та Мінвуглепром, є недостатніми. Особливо це стосується бюджетних асигнувань на вугільну промисловість, на що звернено особливу увагу у спеціальному зверненні сесії до Верховної Ради України. На думку депутатів облради, проект витрат державного бюджету на 1999 рік на вугільну галузь є мінімальним і повинен бути відкоригований — збільшений, як мінімум, у 2,5 разу.

Спорт

У 19 зустрічах лише дві нічиї

Першість України. Друга ліга. 5-й тур. Група «А». «Карпати-2» — «Енергетик» — 3:1, «Кристал» — «Верховина» — 1:2, «Цементник-Хорда» — «Гарай» — 1:0, «Галичина» — ФК «Калуш» — 2:1, «Система-Борекс» — «Борисфен» — 0:1, «Газовик» — «Бумажник» — 2:1. Лідирує «Борисфен» — 12 очок. **Група «Б».** «Чорноморець» — «Локомотив» — 2:1, «Гірник-Спорт» — «Динамо-СКА» — 3:0, «Олімпія ФК АЕС» — «Кристал» — 2:1, «Віктор» — «Кривбас-2» — 0:1, «Титан» — «Зірка-2» — 1:0, «Портовик» — «Рігонда» — 4:1, СК «Одеса» — «Торпедо» — 6:0. Лідирує «Кривбас-2» — 13 очок. **Група «В».** «Оскол» — «Авангард» — 2:1, «Оболонь-ППО» — «Зоря» — 2:1, «Металург» — «Металург-2» — 1:1, «Ворскла-2» — «Шахтар» Г — 7:2, «Шахтар» С — «Дніпро-2» — 0:0, «Металург-2» — ФК «Миргород» — 1:0. Лідирують «Оскол», «Ворскла-2», «Оболонь-ППО» — по 12 очок.

Шарій не старіє

Чемпіонат України. Вища ліга. Пропущені матчі: «Металург» (Донецьк) — «Ворскла» — 0:0. 1000. «Ворскла» — «Таврія» — 2:2. 6000. Антюхін, 18, Шарій, 78, з пенальті — Осипов, 24, Г. Кунденок, 64.

Дві нічиї допомогли «Ворсклі» зрушити з останнього місця. І, напевно, чорний період у житті команди вже закінчився. Правда, полтаві ледь не програли за рівної гри кримчанам, проте «Ворсклу» виручив ветеран клубу 40-річний Іван Шарій, який повернувся у великий футбол. На радість шести тисяч уболівальників, він майстерно пробив 11-метровий удар, призначений за грубу гру проти Кобзаря. Шарій міг принести «Ворсклі» перемогу, та цього разу воротар переграв його.

У полтавців тепер уже 7 очок і 14-те місце в турнірній таблиці.

Матчі десятого туру відбудуться 10 і 12 вересня. Сьогодні грають: «Кривбас» — «Динамо» і «Зірка» — «Шахтар».

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття колишньому голові комітету Петру Володимировичу ШЕЙКУ з приводу тяжкої втрати — раптової смерті його батька

ВОЛОДИМИРА ОЛЕКСАНДРОВИЧА.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс—449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200421.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311173.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0